

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 132/18

Λουξεμβούργο, 13 Σεπτεμβρίου 2018

Αποφάσεις στις υποθέσεις T-715/14 Rosneft κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-732/14 Sberbank of Russia κατά Συμβουλίου, T-734/14 VTB Bank κατά Συμβουλίου, T-735/14 Gazprom Neft κατά Συμβουλίου, T-737/14 Vnesheconombank κατά Συμβουλίου, T-739/14 PSC Prominvestbank κατά Συμβουλίου, T-798/14 DenizBank κατά Συμβουλίου, και T-799/14 Gazprom Neft κατά Συμβουλίου

Το Γενικό Δικαστήριο της ΕΕ επικυρώνει τα περιοριστικά μέτρα που έλαβε το Συμβούλιο κατά μεγάλου αριθμού ρωσικών τραπεζών και εταιριών πετρελαίου και φυσικού αερίου στο πλαίσιο της κρίσης στην Ουκρανία

Στις 31 Ιουλίου 2014, το Συμβούλιο ξεκίνησε να λαμβάνει περιοριστικά μέτρα κατά μεγάλου αριθμού ρωσικών τραπεζών και επιχειρήσεων δραστηριοποιούμενων στους τομείς του πετρελαίου και του φυσικού αερίου, ως απάντηση στις ενέργειες με τις οποίες η Ρωσία απέβλεπε στην αποσταθεροποίηση της κατάστασης στην Ουκρανία. Τα μέτρα αυτά επιβάλλουν περιορισμούς επί ορισμένων χρηματοοικονομικών συναλλαγών και επί των εξαγωγών ορισμένων αγαθών και ευαίσθητων τεχνολογιών, περιορίζουν την πρόσβαση ορισμένων ρωσικών οντοτήτων στις κεφαλαιαγορές και απαγορεύουν την παροχή αναγκαίων υπηρεσιών για ορισμένες δραστηριότητες εκμετάλλευσης πετρελαίου. Σκοπός των μέτρων που έλαβε το Συμβούλιο είναι η αύξηση του κόστους των ενεργειών της Ρωσίας που υπονομεύουν την κυριαρχία της Ουκρανίας. Πολλές από τις τράπεζες και τις επιχειρήσεις τις οποίες αφορούν αυτά τα μέτρα προσέφυγαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζητώντας την ακύρωσή τους.

Με τις σημερινές του αποφάσεις¹, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά καταρχάς ότι έχει αρμοδιότητα να ελέγξει τη νομιμότητα των προσβαλλόμενων πράξεων και ότι οι προσφυγές είναι παραδεκτές διότι τα επίμαχα μέτρα αφορούν άμεσα και ατομικά τις οντότητες που τις άσκησαν ή, στην περίπτωση των περιορισμών κατά την εξαγωγή, διότι οι επίμαχες πράξεις, που δεν απαιτούν εκτελεστικά μέτρα, αφορούν άμεσα τις οντότητες αυτές.

Επί της ουσίας, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει, μεταξύ άλλων, ότι **το Συμβούλιο αιτιολόγησε επαρκώς τις προσβαλλόμενες πράξεις** και ότι η αιτιολογία αυτή παρέσχε στις ενδιαφερόμενες οντότητες τη δυνατότητα να λάβουν γνώση των λόγων επιβολής των περιοριστικών μέτρων που τις αφορούν και να τα αμφισβητήσουν. Το Γενικό Δικαστήριο υπογραμμίζει επιπλέον ότι ο δεδηλωμένος **σκοπός** των προσβαλλόμενων πράξεων είναι **να αυξηθεί το κόστος των ενεργειών της Ρωσίας που υπονομεύουν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας** και να προωθηθεί η ειρηνική επίλυση της κρίσης. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, ο σκοπός αυτός **συνάδει με τον συνιστάμενο στη διατήρηση της ειρήνης και της διεθνούς ασφάλειας**, σύμφωνα με τους στόχους της εξωτερικής δράσης της Ένωσης όπως ορίζονται στο άρθρο 21 ΣΕΕ. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο διευκρινίζει ότι το Συμβούλιο έχει τη δυνατότητα, εφόσον το κρίνει σκόπιμο, να επιβάλλει περιορισμούς οι οποίοι αφορούν επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε συγκεκριμένους τομείς της ρωσικής οικονομίας στο πλαίσιο των οποίων τα προϊόντα, οι τεχνολογίες ή οι υπηρεσίες που προέρχονται από την Ένωση κατέχουν ιδιαίτερως σημαντική θέση.

Το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει επίσης ότι το Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί επί του ζητήματος **αν τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα είναι σύμφωνα με τη συμφωνία εταιρικής σχέσης ΕΕ-**

¹ Με άλλη σημερινή του απόφαση στην υπόθεση [T-515/15](#), το Γενικό Δικαστήριο επικυρώνει τη διατήρηση της δέσμευσης κεφαλαίων της ρωσικής επιχείρησης Almaz-Antay για την περίοδο 2016-2017, όπως ακριβώς είχε επικυρώσει τη δέσμευση κεφαλαίων της επιχείρησης αυτής για την περίοδο 2015-2016 (βλ. ΑΤ αριθ. [6/17](#)).

Ρωσίας με την απόφαση που εξέδωσε στην υπόθεση Rosneft στις 28 Μαρτίου 2017². Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η λήψη των περιοριστικών μέτρων ήταν αναγκαία για την προστασία των ζωτικών συμφερόντων ασφάλειας της Ένωσης και για τη διατήρηση της ειρήνης και διεθνούς ασφάλειας καθώς και ότι από την εξέταση των επίδικων πράξεων υπό το πρίσμα της συμφωνίας εταιρικής σχέσης ΕΕ-Ρωσίας δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος των μέτρων αυτών. Όσον αφορά το επιχείρημα που στηρίζεται σε παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης της αυθαιρεσίας, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η επιλογή της στοχοποίησης επιχειρήσεων ή τομέων που εξαρτώνται από τεχνολογίες αιχμής ή εξειδίκευσης οι οποίες είναι διαθέσιμες κατά βάση στην Ένωση ανταποκρίνεται στον σκοπό που συνίσταται στη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας των επίμαχων περιοριστικών μέτρων και στην αποφυγή του ενδεχομένου τα αποτελέσματα των μέτρων αυτών να εξουδετερωθούν με την εισαγωγή, στη Ρωσία, υποκατάστατων προϊόντων, τεχνολογιών ή υπηρεσιών προερχόμενων από τρίτες χώρες.

Το Γενικό Δικαστήριο διευκρινίζει επιπλέον ότι, στο πλαίσιο της **αρχής της αναλογικότητας**, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι πρέπει να αναγνωρίζεται στον νομοθέτη της Ένωσης ευρεία εξουσία εκτίμησης σε τομείς οι οποίοι προϋποθέτουν επιλογές πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής φύσης εκ μέρους του, εντός των οποίων καλείται να προβεί σε σύνθετες εκτιμήσεις. Σύμφωνα με τα όσα έχει κρίνει το Δικαστήριο, **υφίσταται εύλογη σχέση μεταξύ του περιεχομένου των επίδικων πράξεων και του επιδιωκόμενου από αυτές σκοπού**. Το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η σημασία των σκοπών που επιδιώκονται με τις προσβαλλόμενες πράξεις είναι ικανή να δικαιολογήσει αρνητικές συνέπειες, ακόμη και σημαντικές, για ορισμένους φορείς που δεν φέρουν καμία ευθύνη για την κατάσταση η οποία οδήγησε στην επιβολή των κυρώσεων. Κατά συνέπεια, **η επέμβαση στην επιχειρηματική ελευθερία και το δικαίωμα ιδιοκτησίας των ενδιαφερομένων οντοτήτων δεν μπορεί να θεωρηθεί δυσανάλογη**.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το πλήρες κείμενο των αποφάσεων ([T-715/14](#), [T-732/14](#), [T-734/14](#), [T-735/14](#), [T-737/14](#), [T-739/14](#), [T-798/14](#) και [T-799/14](#)) είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση των αποφάσεων διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106

² Απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Μαρτίου 2017, Rosneft, [C-72/15](#), βλ. επίσης AT αριθ. [34/17](#).